

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/6/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4311011069
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4311011069.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného I. E., pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 odsek 2 k § 219 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona účinného do 01.01.2006 a iný trestný čin, o sťažnosti odsúdeného I. E. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 06.12.2011, sp.zn. 1Pp/43/2012 na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 25.01.2012, takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie z r u š u j e a súdu prvého stupňa sa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (ďalej len súd prvého stupňa) napadnutým uznesením podľa § 61 odsek 1, odsek 2, § 62 odsek 1 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného I. E. o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody 13 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu Nitra z 08.07.2004 sp. zn. 1T/1/2004.

Súd prvého stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že odsúdený nespĺňa jednu z materiálnych podmienok požadovaných ustanovením § 61 odsek 1 Trestného zákona a poukázal pri tom na závažnosť spáchaného trestného činu, vysoký stupeň spoločenskej nebezpečnosti a hlavne poukázal na znalecký posudok, z ktorého vyplýva, že resocializácia odsúdeného je v jeho prípade nejednoznačná, na jeho úspešnú resocializáciu je potrebné vplývať komplexom nápravných výchovných opatrení.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil tým, že vytkol súdu I. stupňa, že vychádzal zo znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný v roku 2002 a žiada o vypracovanie nového znaleckého posudku, pretože vo výkone trestu strávil dosť dlhé obdobie. Poukázal tiež na hodnotenie riaditeľa ústavu, podľa ktorého sa odporúča jeho podmieňané prepustenie.

Nadriadený súd, ktorému súd prvého stupňa predložil vec na rozhodnutie, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia a ktorého obsahom je záver, že u odsúdeného nie je splnená jedna z materiálnych podmienok na jeho podmieňané prepustenie, sú v danom štádiu konania bez vykonania ďalšieho dokazovania jednak neopodstatnené

a predčasné, nakoľko skutkový stav nebol súdom I. stupňa zistený spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 odsek 10 Trestného poriadku.

V tejto súvislosti považuje nadriadený súd za potrebné predovšetkým uviesť, že aj pri rozhodovaní o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, musí súd zistiť skutkový stav veci podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku, t. z. že orgán činný v trestnom konaní, resp. súd musí vykonať také dôkazy, ktoré zabezpečia náležitú zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností.

V tejto súvislosti považuje nadriadený súd za potrebné predovšetkým uviesť, že pri rozhodovaní o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné dôsledne vyhodnotiť stav prevýchovy odsúdeného s prihliadnutím na ustanovenie § 61 odsek 1 Trestného zákona. Preto je potrebné dôsledne a vo vzájomnej súvislosti hodnotiť vykonané dôkazy, t. j. správanie odsúdeného vo výkone trestu, kde by mal súd vychádzať zo správy o správaní odsúdeného a taktiež hodnotiť a zodpovedne posúdiť závažnosť trestnej činnosti. V každom prípade je však potrebné hodnotiť stupeň prevýchovy odsúdeného a preto nie je možné pri hodnotení tejto otázky vychádzať iba jednostranne zo závažnosti trestnej činnosti, z hodnotenia predpokladu resocializácie odsúdeného v čase, keď sa rozhodovalo o treste, ktorý mu má byť uložený za spáchanú trestnú činnosť.

Pri hodnotení stupňa prevýchovy sa súd I. stupňa dopustil pochybenia, keď hodnotil osobu odsúdeného iba jednostranne, vychádzajúc po preštudovaní základného trestného spisu iba zo stupňa nebezpečnosti konania odsúdeného a navyše vychádzal z predpokladu jeho resocializácie zo znaleckého posudku podaného znalcom z odboru psychológie na hlavnom pojednávaní dňa 07.07.2004. Hodnotiac tento znalecký posudok súd I. stupňa opomenul vyhodnotiť čas, ktorý uplynul od podania tohto znaleckého posudku, a predovšetkým opomenul vyhodnotiť skutočnosť, že od tohto obdobia sa odsúdený nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody a prebiehal u neho proces resocializácie. Navyše súd I. stupňa poukazuje na záver tohto znaleckého posudku (hoci ho v danom konaní ako znalecký posudok nemohol použiť), v tom smere, že perspektívy resocializácie sú u v tom čase obžalovaného nejednoznačné, avšak zároveň znalec v tomto posudku uviedol, že práve nejednoznačnosť je vyjadrením toho, že obžalovaný je mladý a v jeho veku nemožno ešte jednoznačne vysloviť diagnózu poruchy osobnosti.

Taktiež súd I. stupňa v súvislosti s hodnotením stupňa prevýchovy odsúdeného žiadnym spôsobom nevyhodnotil správu o správaní odsúdeného vo výkone trestu, zo záveru ktorej vyplýva, že sa jeho podmienечné prepustenie odporúča, ktorú však krajský súd nepovažuje tiež za dostatočne konkrétnu, pretože sa v prevažnej miere zaoberá len počtom disciplinárnych odmien a dôvodom ich udelenia, resp. neudelenia.

Podľa § 194 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku (v znení zákona číslo 5/2009 Z.z. účinnom od 01.02.2009), ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 odsek 1 písmeno a/, d/ a f/, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 odsek 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodol pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a odsek 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenечnom ústave podľa § 462.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, nadriadený súd na základe sťažnosti odsúdeného ním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 194 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku zrušil a súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci znovu konal v hore naznačenom smere, doplnil dokazovanie o hodnotenie stupňa prevýchovy odsúdeného a vo veci rozhodol spôsobom zodpovedajúcim zákonu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).